

İHSAN DOĞRAMACI BİLKENT ÜNİVERSİTESİ
ÖZNEL DÜŞÜNME VE DENEME YAZMA / TÜRK 101 DERSİ
DÖNEM SONU SINAVI SORU ÖRNEKLERİ

Aşağıdaki alıntılardan birini seçiniz. Bu alıntıyla ilişki kurarak görüş, yorum, izlenim ve çağrışımlarınızı aktardığınız en az beş yüz (500) kelimelik özgün ve yaratıcı bir yazı yazınız. (30 puan)

1. “Herkesin herkesi tanıdığı köyün aksine, şehirde insanlar birbirlerine ihtiyatlı yaklaşırlar. İhtiyat, şehirdeki olası tehlikelerden kaynaklanmaz sadece. Kasabada yolda karşılaştığı insanların hepsini selamlayan birinin, şehirde tanısın tanımasın, aynısını yapması imkânsızdır. Buna bir de metropol hayatının gelgeç unsurları eklenince insanlar haklı olarak güvensiz, ihtiyatlı bir tavır takınır. Hatta bu ihtiyatlılık yüzünden yıllardır komşumuz olan insanları bile görünce tanımayız genellikle.” (Hakan Kaynar, *Ankara'nın Duygusal Tarihi*)
2. “Koruyucu cevaplar oluşturmak için kafa yoruyordum. Ahmaklığa karşı yeni bir Aşıl kalkanına ihtiyacım vardı. Vasatlığı çoğaltmayan, klişelerin çarkına takılıp kalmayan bir cevap nasıl bulunabilir? İnsanı kalıp sözler kullanmak zorunda bırakmayan bir cevap, yalan söylemeyen ama açıklamak istemediğin şeyleri de açıklamayan bir cevap. Onu hangi sahte nezaket kuralı yaratmış, asırlar boyunca bu iki yüzlü soru kendine nasıl yol açmış. ‘Nasılsın?’ Soru bu.” (Georgi Gospodinov, *Hüznün Fiziği*)
3. “Düzgün konuşmayı, doğru telaffuzu çok önemserdi, diksiyon dersi verebilecek kadar güzel konuşurdu. İnce okunan k'ler, g'ler, uzun okunan a'lar i'ler hassaslık alanıydı. Başkalarının konuşma hatalarını düzeltmemek için kendini tuttuğunu sımsıkı kapanan dudaklarından anlardım ama öğrencilerinin ya da benim yanlışlarımızı anında ve sertçe düzeltirdi. Kâinata kainat, oksijene okşizen, hayatımıza cep telefonu girdikten sonra da şarja şarz diyen biri ağzıyla kuş tutsa annemin saygısını kazanamazdı.” (Ayfer Tunç, *Annemin Uyurgezer Geceleri*)
4. “Ama insan yine de öylesine çorak topraklarda hayatta kalmayı başaramış bir ağacı kolayca kesememelidir bence. Tabiatın bir bildiği yok mudur? Hem sen, bütün sene baharı bekleyip açıyor diye bir çiçek –onu küçük, şirin bir vazoya koymak için bile olsa– koparmanın duyarsızlık olduğunu söylemez misin hep? İnsan olmayanın yaşamaya hakkı yok mu gerçekten şu âlemde; her şey mi bizim hırslarımız, zevke düşkünlüğümüz için var?” (Esra Ersoy, *Kalır*)